

อบเชย

ผศ. ดร. ระวีวรรณ แก้วอมตวงศ์

อบเชยเป็นเครื่องยา (crude drug) ที่ได้จากพืชสมุนไพรมีชื่อสามัญว่า อบเชย ซึ่งได้จากเปลือกของต้นไม้ในวงศ์ Lauraceae 2 ชนิด ได้แก่

1. *Cinnamomum bejolghota* (Buch.-Ham.)

ลักษณะพืช

ไม้ยืนต้น ใบเดี่ยวรูปขอบขนานแกมรี เนื้อใบหนา เส้นใบหลัก 3 เส้น ดอกช่อแยกแขนง ดอกย่อยขนาดเล็กสีขาวแกมเหลือง เกสรตัวผู้ 9 อัน เรียงเป็น 3 วง

สรรพคุณในตำรายาไทย

เปลือกต้น บำรุงกำลัง บำรุงธาตุ ขับผายลม แก้ปวดศีรษะ ช่วยย่อยอาหาร แก้ไข้สันนิบาต

องค์ประกอบทางเคมี

ประกอบด้วยสารที่ให้กลิ่นหอม ได้แก่ linalool, (E)-nerolidol, a-perineol

ฤทธิ์ทางเภสัชวิทยา

ลดการย่อย bovine serum albumin

2. *Cinnamomum iners* Reinw. ex Blume

ลักษณะพืช

ไม้ยืนต้นขนาดกลาง ใบเดี่ยวรูปขอบขนาน เนื้อใบหนา เส้นใบหลัก 3 เส้น ด้านล่างมีคราบขาว ดอกช่อแยกแขนง ดอกย่อยขนาดเล็กสีขาวแกมเหลือง ผลสดรูปขอบขนาน

สรรพคุณในตำรายาไทย

เปลือกต้น ขับลม บำรุงหัวใจ แก้อ่อนเพลีย บำรุงกำลัง แก้ปวดศีรษะ แก้ไข้สันนิบาต

องค์ประกอบทางเคมี

ประกอบด้วยสารที่ให้กลิ่นหอม ได้แก่ limonene, linalool, camphene, camphor, sabinene, cinnamaldehyde, eugenol เป็นต้น

ฤทธิ์ทางเภสัชวิทยา

ลดอุณหภูมิของร่างกาย คลายกล้ามเนื้อมดลูก กระตุ้นกล้ามเนื้อมดลูกให้หดตัว

พิษวิทยา

สารสกัด 50% ของส่วนเหนือดิน ฉีดเข้าช่องท้องของหนูถีบจักร ขนาดที่ทำให้สัตว์ทดลองตายครั้งหนึ่ง คือ 200 mg/kg

เอกสารอ้างอิง

นันทวัน บุณยะประภัศรและอรนุช โชคชัยเจริญพร. 2543. สมุนไพรไม้พุ่มบ้าน เล่ม 5. บริษัท ประชาชน จำกัด. กรุงเทพฯ

พรธนิภา ชูมศรี. 2542. สนวนานาพฤกษสมุนไพร. คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล กรุงเทพฯ